

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.271/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Bakos-Horváth Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: név1

név1/1 Cím4

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név kamarai jogtanácsos

Cím1

A per tárgya: adóhatósági határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 107.K.703.837/2022/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A NAV Észak-Budapesti Adó- és Vámigazgatósága, mint elsőfokú adóhatóság, 2019. március 06. és 2019. szeptember 30. közötti időszakra vonatkozóan általános forgalmi adó adónemben a felperesnél adóellenőrzést folytatott, melynek eredményeként 2022. május 25-én kézbesített, megismételt eljárásban hozott, 6416457789 iktatószámú határozatban a felperes, mint adózó terhére 6.898.000, Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyet adóhiánynak minősített. Az így meghatározott bírságalap után 12.754.000, Ft adóbírságot szabott ki, és 368.000, Ft késedelmi pótlékot számított fel. Megállapította továbbá 2.481.000, Ft, következő időszakra átvihető követelés különbséget az adózó terhére.

[2] A felperes fellebbezésére eljáró alperes, mint másodfokú adóhatóság, 6435676862 iktatószámú határozatában az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

[3] Az elsőfokú adóhatóság által feltárt tényállás szerint a felperes tulajdonosa az cég1 nevű külföldi társaság, a felperes törvényes képviselője név2, kézbesítési megbízottja név3. A

cégbejegyzési dokumentáció szerint a felperes külföldi tulajdonos cég ügyvezetője és tulajdonosa név⁴, aki rokoni kapcsolatban állt a felperes kézbesítési megbízottjával.

[4] A felperes székhelyén és bejelentett iratmegőrzési címén a cég² nevű székhelyszolgáltató társaság működött. A felperesnek ezen kívül telephelye, fióktelepe, a székhelytől eltérő ügyintézési helye nincs. A felperes törvényes képviselője több magyarországi, dorogi székhelyű kft.-ben volt tulajdonos, emellett más vállalkozásokhoz is bejelentésre került bolti eladó, konyhai kisegítő munkakörben, heti 40 órás munkaidővel.

[5] A vizsgált időszakban az adóhatóság megállapítása szerint a felperes fizetendő általános forgalmi adója a fordított adózás alá tartozó ingatlan vásárlás, valamint ingatlan és gépjármű bérbeadás után kiállított számlák alapján keletkezett. Mindkét típusú bérleti szerződéshez kapcsolódóan a bérbe vevő név⁴ és név³ voltak.

[6] A vizsgált időszakban a felperes adólevonási jogot kívánt gyakorolni 34.813.977, Ft és 9.376.824, Ft összegben, melyek levonásba helyezését az elsőfokú adóhatóság nem fogadta el.

Az elsőfokú adóhatóság a tényállás teljeskörű feltárása érdekében ugyanis jogkövető vizsgálatokat végzett a számlakibocsátó cég³-nél, cég⁴-nél, a cég⁷-nél, és az cég⁶-nél, vizsgálta az adólevonási jog gyakorlásához kapcsolódó számlákat tartalmi szempontból, a számlakibocsátók működését elemezte.

A rendelkezésre álló összes bizonyíték ismeretében megállapította, hogy az adólevonási jog gyakorlásával összefüggésben az cég⁶ részéről kibocsátott számlákon feltüntetett gazdasági esemény bár létrejött a számlakibocsátó és a felperes között, az ügyletek elsődleges célja azonban adóelőny elérése volt, amelyben a felperes aktív magatartást tanúsított, azaz az értékelés szerint a Kúria 5/2016.(IX.26.) KMK véleménye (továbbiakban: KMK vélemény) 3. esetköre valósult meg. Az cég³, az cég⁴ és a cég⁵ által kibocsátott számlák esetében az adólevonási jogot az Áfa.tv.120.§ a.) pontja alapján tagadta meg.

[7] Az alperes határozata indokolása szerint az ügyletek kapcsán az adójogszabályokban foglalt adókötelezettség megkerülése, kijátszása, jogosulatlan adóelőny elérése volt a cél, azaz a felperes nem rendeltetésszerűen gyakorolta a jogát. Az indokolás szerint a felperes lényegében két személy, név³ és név⁴ személyes szükségleteinek kielégítése végett alakult meg, e két személy egy névleges ügyvezető mögé bújva a társaságot a személyes igényei kielégítésére, vagyonuk gyarapítására, illetőleg külföldi tulajdonos társaság beiktatásával a vagyon kimentésére használták.

[8] Az elsőfokú adóhatóság a felperes adókijátszásban való aktív részvételét az cég⁶ részéről kibocsátott számlák vonatkozásában több objektív körülményre alapította, így például rögzítette, hogy a felperes működtetését, tényleges irányítását nem a névlegesen bejegyzett ügyvezető, hanem a cég külföldi tulajdonosának magyar ügyvezetője, név⁴ látta el.

Rögzítette, hogy az cég6 képviselőjének iratőrzési helye ugyanott van bejelentve, mint a felperes külföldi tulajdonosának bejegyzett képviselőjének a lakcíme. Rögzítette, hogy név4 és név3 a vizsgált időszakban élettársi kapcsolatban álltak. Megállapította, hogy a számlán szereplő gépjármű pénzügyi rendezése tagi hitelből, tulajdonképpen név4 ügyvezetése alatt álló külföldi tulajdonos cég részéről történt meg. Rögzítette, hogy a felperes részéről az alapeljárás során rendelkezésre bocsátott tulajdonjog átruházási szerződés nem egyezik a közlekedési igazgatási ügyintézés során eljáró hatóság részére benyújtott szerződéssel, a gépjármű átírásával kapcsolatos ügyintézés során pedig név4 járt el. Rögzítette, hogy a gépjármű bérbeadásról a felperes név4 magánszemély részére állított ki számlákat, a bérleti díjak csak papíron, készpénzben lettek megfizetve a felperes részére, annak bankszámlakivonatokon nincs nyoma.

Az elsőfokú adóhatóság az cég6 által kibocsátott, ingatlan értékesítéshez kapcsolódó számlán szereplő gazdasági esemény vonatkozásában is a KMK vélemény 3. esetkörét azonosította. Az elsőfokú adóhatóság a felperes adókielégítésében való aktív részvételét ezen ügylet esetén is több objektív körülményre alapította, így egyrészt arra, hogy a felperes működtetését, tényleges irányítását nem a névlegesen bejegyzett ügyvezető, hanem a cég külföldi tulajdonosának magyar ügyvezetője, név4 látta el. Az ingatlan pénzügyi rendezése tagi hitelből, név4 ügyvezetése alatt álló külföldi tulajdonos cég részéről történt. Az cég6 részére a számlán szereplő összeggel (24.803.150, Ft) ellentétben az ingatlan értékesítéssel kapcsolatosan a szerződési összeg 31,5 millió Ft került átutalásra, és az eltérésként jelentkező több, mint 6 millió Ft-os eltérést senki nem kifogásolta. Utalt arra, hogy „papíron” a felperes a vásárolt ingatlant név3-nak, majd később az cég6-nek, majd ismét név3-nak adta bérbe, amely ügylet a bevételszerző tevékenység kimutatásának igazolását szolgálta. A bérleti díjak készpénzben lettek a felperes részére megfizetve, annak bankszámla kivonatokon nyoma nincs.

[9] Az cég4 és az cég3. által kibocsátott számlák kapcsán az adólevonási jog gyakorlását az Áfa tv. 120. § a) pontjára nem fogadta el, utalva arra, hogy a beszerzés és a felperes adóköteles gazdasági tevékenysége között azonnali és közvetlen kapcsolat nem állt fenn.

A cég7-től származó számlákat szintén az Áfa tv. 120. § a) pontja alapján nem fogadta el adólevonási jog gyakorlásaként, és emellett utalt az Áfa tv. 124. § (1) bekezdés e) pontjára, és az Áfa tv. 125. § (2) bekezdés b) pontra és az Áfa tv. 126. § (1) és (2) bekezdésére,

arra, hogy a 125cm-nél nagyobb hengerűrtartalmú motorkerékpárt terhelő előzetesen felszámított adó nem vonható le, kivéve, ha igazoltan, vagy túlnyomórésztben úgy hasznosítja az adólevonási jog gyakorlásával élni kívánó, hogy azt bérbe adja, ennek igazolására azonban elkülönített nyilvántartás szolgál, ugyanakkor a felperes semmilyen nyilvántartást nem csatolt.

A Fővárosi Törvényszék ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasította. Elsőként rögzítette, hogy az alperes határozati megállapításai három részre tagolhatóak, egyrészt a fordított adózás alá tartozó ingatlan, valamint gépjármű vásárlás és bérbeadás, mely az cég6 számlakibocsátó részéről kibocsátott számlákhoz kapcsolódik, és melyekhez kapcsolódóan a Kúria KMK vélemény 3. esetköre valósult meg, másrészt az cég3. és az cég4-1-vel kapcsolatos ügyletek képezik a vizsgálat tárgyát, harmadrészt a cég5-1-vel összefüggő ügyletek. Ez utóbbi két esetben az adólevonási jog gyakorolhatósága megtagadására azért került sor, mert a vizsgált időszakban a felperes bevételszerző tevékenységével nem állt azonnali és közvetlen kapcsolatban a beszerzés, azaz Áfa tv. 120. § a) pontjában meghatározott követelményeknek az ügylet nem felelt meg.

[11] Az ítélet indokolása szerint az adóhatóság a tényállást kellő mértékben feltárta, bizonyítási és indokolási kötelezettségének eleget tett, kapcsolódó vizsgálatot folytatott le, nyilatkozáttételre hívta fel az ügyletekben résztvevő személyeket, társaságok képviselőit. Emellett felhasznalta hivatalos adatbázisból kinyerhető adatokat, feltárta a pénzügyi adatokat, vizsgálta a pénzügyi rendezés körülményeit, a személyi működésbeli összefonódásokat, elemezte a szerződések rendelkezéseit, feltárta, vizsgálta az ellentmondásokat.

[12] Az ítélet indokolása részben kúriai, részben európai unió bírósági ítéletek által kialakított joggyakorlatra hivatkozva elemezte az adólevonási jog formai és tartalmi feltételeit. Utalt arra, hogy a levonási jog gyakorlása csalárd ügylet feltárása esetén is csak abban az esetben tagadható meg, ha az adózó, azaz a felperes feltárt ismeretei alapján bizonyítható, hogy vagy eleve részese volt az adókijátszásnak, vagy eltúrte, azaz tudta, vagy hanyag módon nem vett róla tudomást, azaz tudhatta volna, hogy miben vesz részt.

[13] Az ítélet indokolása szerint az cég6 részéről kibocsátott számlákhoz kapcsolódóan az adóhatóság helytállóan azonosította az ügyletet a KMK vélemény 3. esetkörével.

Az ítélet indokolása utalt arra, hogy az első és a másodfokú határozat részletesen felsorolta azon tényeket, amelyek objektíve és egyértelműen bizonyítják a felperes aktív részvételét az adókijátszásban.

Az ítélet indokolása, elemezve az adólevonási jog gyakorlásával érintett számlákon szereplő gazdasági eseményeket, hangsúlyozta, hogy az összes körülmény gondos mérlegelése eredményeként jogszerűen jutott az adóhatóság arra a következtetésre, hogy lényegében a külföldi tulajdonos társaság beiktatásával a vagyon kimentése volt a cél, a felperes valós működése nem volt igazolt, a felperes pedig az Art. 1. §-ba ütköző módon nem rendeltetésszerűen gyakorolta az adózással kapcsolatos jogait.

[14] Az ítélet indokolása szerint, az cég8, az cég3., és a cég7 részéről kibocsátott számlák esetében is helyes döntés született az adóhatóság részéről akkor, amikor az Áfa tv. 120. § a) pontjára utalással az adólevonási jog gyakorolhatósága megtagadására került sor, ugyanis a

rendelkezésre álló adatok azt igazolták, hogy a felperes bevételszerző tevékenységével nem állt azonnali és közvetlen kapcsolatban a számlán szereplő beszerzés.

Felülvizsgálati kérelem

[15] A jogerős ítélettel szemben a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte, akként, hogy a Kúria az adóhatósági határozatokat semmisítse meg, és kötelezze az ügyben eljáró adóhatóságot új eljárás lefolytatására. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és a Törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő.

A felperes felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozással kérte, utalva arra is, hogy az első két esetben a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet indokolási kötelezettség nem terheli.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a.) pont ad) alpontjára, mint befogadási okra azért hivatkozott, mert érvelése szerint az ítélet eltért a KMK véleményétől, mert a felperes tudattartalma vonatkozásában az adóhatóságra telepített bizonyítási kötelezettséget a felülvizsgálni kért ítélet a bizonyítékok téves értelmezése folytán a felperesre telepítette. Álláspontja szerint a számlakibocsátó magatartása, illetve esetleges csalárd eljárása csak abban az esetben eredményezheti a számlabefogadó felperes adólevonási jogának elvitatását, amennyiben a felperes tudta, vagy kellő körütekintés tanúsítása mellett tudhatta volna, hogy a számla befogadásával és a számla áfa tartalmának levonásba helyezésével adócsalás részesévé válhat.

[17] A felülvizsgálati kérelem szerint bizonyíték hiányában téves az adóhatóság azon álláspontja, hogy név4 és név3 egy névleges ügyvezető mögé bújva a felperest személyes szükségletei kielégítésére, vagyonuk gyarapítására, a külföldi tulajdonos társaság beiktatásával a vagyon kimentésére használták volna. Hangsúlyozta, hogy a felperes részéről a megelőző eljárásban csatolásra kerültek a gazdasági eseményekről kiállított számlák, a gazdasági eseményekkel kapcsolatban kötött szerződések, és maga az adóhatóság sem vitatta, hogy a gazdasági események kapcsán a számla ellenértékének megfizetése is megtörtént.

A felülvizsgálati kérelem szerint értelmezhetetlen, hogy bizonyíték hiányában miként jutott az adóhatóság arra a megállapításra, hogy a felperes beszerzései a felperes mögött meghúzódó személyek vagyonának gyarapítására, illetve a vagyon kimentésére irányult, hiszen nincs okirat arra vonatkozólag, hogy a felperes bármiféle pénzügyi tranzakciót eszközölt volna.

[18] A felülvizsgálati kérelem szerint sem az adóhatóság, sem a bíróság nem járt el megfelelően, nem tett eleget a rájuk vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályoknak, az alperes nem tisztázta kellően a tényállást, és a felperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat nem értékelte egyenként és összességükben. Mindezt a bíróságnak is észlelnie kellett volna, és az alperes határozatát hatályon kívül kellett volna helyeznie, és mivel ez nem történt meg, a bíróság megsértette a Kp. 78. § (2) bekezdés, 79. § (1) bekezdés, 85. § (1-3) bekezdéseit, és a bíróság ítélete sérti az Art. 97. § (3), (6) bekezdését is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs lehetőség az alábbiak miatt.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[22] A felülvizsgálati kérelmében a Kp.117.§ (4) bekezdéséből következően a felperes arra alappal hivatkozott, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjához kapcsolódóan nincs indokolási kötelezettsége, ellenben a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek érdekében áll, hogy az általa megjelölt befogadási okhoz kapcsolódó érveit előadja, annak érdekében, hogy a bíróság azt értékelni tudja.

[23] Figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjához kapcsolódó befogadási ok körében terjesztette elő indokolását, a Kúria elsőként ezt vizsgálta. A felülvizsgálati kérelem a KMK véleménytől történő eltérésre, a bizonyítási kötelezettség és bizonyítási teher téves értékelésére, azaz lényegében arra hivatkozott, hogy az adóhatóság nem bizonyította annak tényét objektív körülményekkel, hogy a felperes tudta, vagy kellő körületekintés mellett tudnia kellett volna, hogy adókijátszásban közreműködik.

A Kúria itt utal arra, hogy a felülvizsgálati kérelem egésze anélkül, hogy külön jogszabálysértést nevesítene, az adóhatóság, és a bíróság jogszabályok téves értelmezésére történő hivatkozásait tartalmazza. Ennek kapcsán a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati eljárás során elvi jelentőségű jogkérdésben dönt a Kúria, és nem a kereset ismételt elbírálását végzi el. Ebből is következően a felülvizsgálati eljárás során az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés - hiányában nincs lehetőség (lásd pl. Kfv.I.35.316/2021/2, Kfv.II.37.760/2022/2, Kfv.III.37.028/2022/2. számú határozatokat)

Az elsőfokú bíróság az adóhatóság által feltárt tényállást megvizsgálta, a bizonyítékokat értékelte, a bizonyítékok értékeléséről számot adott. A Kúria nem tárt fel az iratok ismeretében iratellenességre, vagy kirívó okszerűtlenségre utaló körülményt.

A következőzetes kúriai gyakorlat szerint önmagában az, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítékok bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadásához (Kfv.V.37.605/2023/2, Kfv.I.35.231/2023/3.)

[24] A Kúria itt tartja indokoltnak megemlíteni, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjához kapcsolódó indokolásban a KMK véleménytől való eltérésre hivatkozott. A felülvizsgálati kérelem befogadásának ugyanakkor egyik elengedhetetlen feltétele a jogszabálysértésre történő hivatkozás. A KMK vélemény azonban nem jogszabály. A kollégiumi vélemény a Kúria valamely (vagy összes) Kollégiumának értelmezése, a jogalkalmazás egységesítésének egyfajta eszköze, azaz önmagában az arra történő hivatkozás, vagy az attól eltérő jogértelmezésre történő hivatkozás nem teremti meg a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát.

[25] A felülvizsgálati kérelem a felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre a fentiekén túlmenően nem hivatkozott, az általa hivatkozottak pedig nem alapozzák meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

Az egységes kúriai gyakorlat szerint ugyanis az eljárási szabályszegés alapított befogadási ok esetében a kérelmezőnek olyan mértékben kell kétségeket ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy ezen előadás alapján, minden további vizsgálat nélkül, valószínűsíthető legyen a jogsértés.(Kfv.I.35.211/2023/3.)

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában szabályozott befogadhatósági ok alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, míg a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be a Kúria, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat bár kialakult és egységes, azonban annak követése a körülmények változása miatt nem támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2, Kfv.VII.37.025/2021/2.) A Kúria úgy értékelte, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett ügyszökhöz kapcsolódó jogvita nem vet fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely a jogegység megbomlásának a veszélyét rejti magában.

Itt emeli ki a Kúria, hogy általános forgalmi adó adónemben az adólevonási jog gyakorlásához kapcsolódóan, az adólevonási joggal érintett számla alaki és tartalmi feltételei értékeléséről a Kúria egységes és kialakult joggyakorlattal rendelkezik. Hangsúlyos, hogy az adólevonási jogot mindig az ügy egyedi körülményei alapján kell megítélni (Kfv.I.35.032/2021/8, Kfv.V.35.275/2022/3.)

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az ügy társadalmi jelentősége miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügyben eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, a felvetett jogkérdés különleges súlya pedig akkor indokolja a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír. A befogadásnak azonban ezen indokkal is csak akkor van helye, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban nem foglalt állást (Kfv.I.37.471/2023/2. Kfv.VII.45.115/2023/3) Ugyanakkor a Kúria rámutat, hogy az általános forgalmi adó adónemben az adólevonási jog gyakorolhatóságával összefüggésben a Kúria egységes gyakorlattal rendelkezik.

[28] A Kúria álláspontja szerint nincs befogadásnak helye a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján sem, ugyanis a jogvita kapcsán nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége.

[29] Figyelemmel arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra nem hivatkozott, a Kp. 117. § (4) bekezdéséből következően ezen befogadási okot a Kúriának vizsgálnia nem kellett.

[30] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy egyetlen, Kp. 118. § (1) bekezdésében szabályozott befogadási ok miatt sincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A döntés elvi tartalma

[31] *Önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadásához.*

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[33] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[34] A végzéssel szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. december 12.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró